

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Την Παρασκευή 15 Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν στο σχολείο μας εκδηλώσεις για τον εορτασμό της αποκριάς.

Μικροί και μεγάλοι, μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί με σύμμαχό μας τον καιρό και με τις αποκριάτικες φορεσιές μας διασκεδάσαμε στο προαύλιο του σχολείου με χορό και τραγούδι .



Την εκδήλωση επιμελήθηκαν οι γυμναστές του σχολείου ο κ. Μαρμάνης και ο κ. Καταλιακός, που σε συνεργασία με όλους τους εκπαιδευτικούς δίδαξαν στους



μαθητές παραδοσιακούς αποκριάτικους χορούς από όλη την Ελλάδα.

Έτσι το γήπεδο μπάσκετ έγινε χώρος αναβίωσης εθίμων , χορών και δρώμενων που οι ρίζες τους φτάνουν ακόμα και στην αρχαιότητα.

Οι μαθητές της Α΄ και Β΄ τάξης χόρεψαν μεταξύ άλλων τον Συρτό του Αιγαίου, Μια κόρη από την Κω και Ποδαράκι.

Οι μαθητές της Γ΄ χόρεψαν το Καμακάκι, Κίμωλο Παράδεισό μου, Ξενομπασάρη, Ομάλ Πόντου κ.ά.



Οι μαθητές της Δ΄ τάξης παρουσίασαν τον Λαΐσιο, έναν εύθυμο και πρωτότυπο μεικτό και μιμητικό χορό του κυνηγιού με το λαγό, που ήρθε στη Θράκη από Μικρασιάτες πρόσφυγες. Παρουσίασαν επίσης τον σατιρικό χορό του γανωτή που έχει τις ρίζες του στην Ήπειρο.



Οι

μαθητές της Δ' χόρεψαν και το Μαρσάκι ή αλλιώς Σκούπα της Λέρου. Το όνομά του προέρχεται από τη σκούπα που χρησιμοποιούν οι χορευτές ως "εφεδρική ντάμα". Στον χορό αυτό, οι συμμετέχοντες χωρίζονται σε ζευγάρια, ενώ ένας-απαραίτητα αρσενικού γένους- περισσεύει κρατώντας μια σκούπα και σκουπίζει ανάμεσα στους χορευτές. Σε ανύποπτο χρόνο, ο τραγουδιστής αναφωνεί «αλλαγή» κι όλοι ψάχνουν να βρουν το νέο τους ταίρι. Όποιος μείνει χωρίς ταίρι παίρνει τη σκούπα και σκουπίζει. Στο δικό μας Μαρσάκι, αντί για σκούπα είχαμε σφουγγαρίστρα, την κ. Κακοσαίου, δασκάλα της Ε' τάξης, η οποία έκλεψε την παράσταση με την ευρηματική φορεσιά της.



Τα αγόρια της Ε' και της Στ' τάξης έτριψαν το πιπέρι!

Τα παιδιά των μεγάλων τάξεων χόρεψαν ακόμα το Ντίλι Ντίλι το καντήλι, τον Χαραλάμπη, Χασάπικο και φυσικά το Γαϊτανάκι.



Το γαϊτανάκι υποστηρίζεται ότι πέρασε στην Ελλάδα από πρόσφυγες του Πόντου και της Μικράς Ασίας και έδωσε απόλυτα με τα άλλα τοπικά έθιμα.

Ωστόσο διάφοροι μελετητές διατυπώνουν αρκετές και διαφορετικές απόψεις για τις ρίζες και την καταγωγή του.

Στην αυθεντική αρχική του μορφή δεκατρία άτομα χρειάζονται για να στήσουν το χορό. Ο ένας κρατά ένα μεγάλο στύλο στο κέντρο, από την κορυφή του οποίου ξεκινούν 12 μακριές κορδέλες, καθεμιά με διαφορετικό χρώμα. Οι κορδέλες αυτές λέγονται γαϊτάνια και δίνουν το όνομά τους στο έθιμο. Γύρω από το στύλο, 12 χορευτές κρατούν από ένα γαϊτάνι και χορεύουν μαζί, σε 6 ζευγάρια, τραγουδώντας το παραδοσιακό

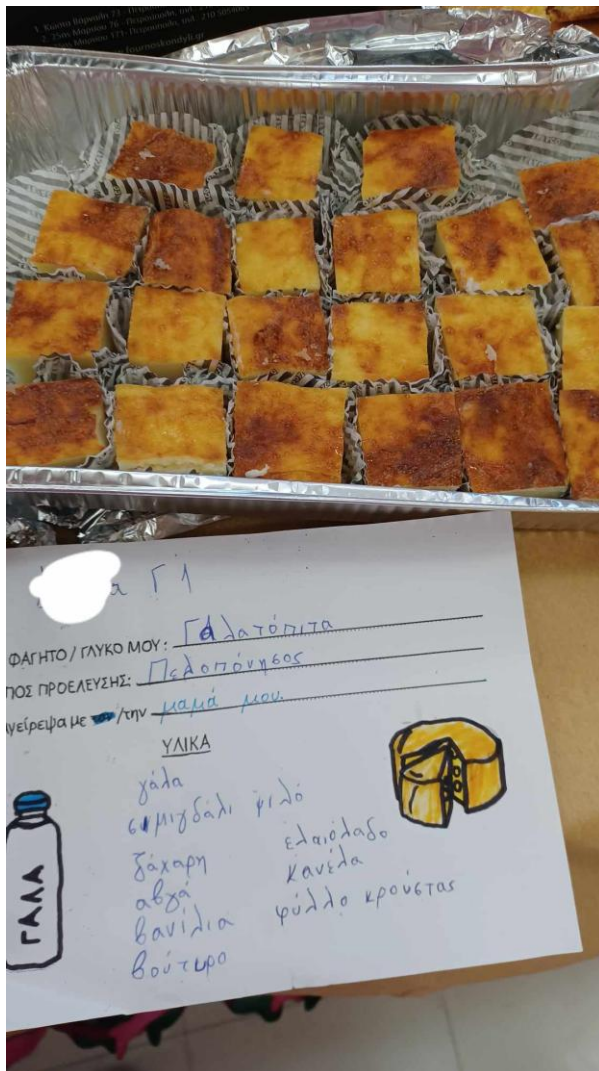
τραγούδι. Καθώς κινούνται γύρω από τον στύλο, κάθε χορευτής εναλλάσσεται με το ταίρι του κι έτσι όπως γυρνούν πλέκουν τις κορδέλες γύρω από το στύλο δημιουργώντας χρωματιστούς συνδυασμούς. Ο αριθμός των δώδεκα χορευτών λέγεται ότι δηλώνει τους μήνες του χρόνου που εναλλάσσονται ή τις Ώρες, τις μυθικές θεότητες του χρόνου. Σε πολλές κοινωνίες, κυρίως αγροτικές, το γαϊτανάκι συμβολίζει την ομόνοια και τη συναδελφικότητα. Ο κυκλικός χορός συμβολίζει τον κύκλο της ζωής, από τη ζωή στον θάνατο, από τη λύπη στη χαρά, από τον χειμώνα στην άνοιξη και το αντίθετο.

Η συνέχεια δόθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου, όπου είχε στηθεί ένας πλούσιος μπουφές με παραδοσιακά εδέσματα των ημερών: τυρόπιτες διαφόρων ειδών, γαλατόπιτες, μπουρεκάκια, κρέμες και πολλές άλλες λιχουδιές .

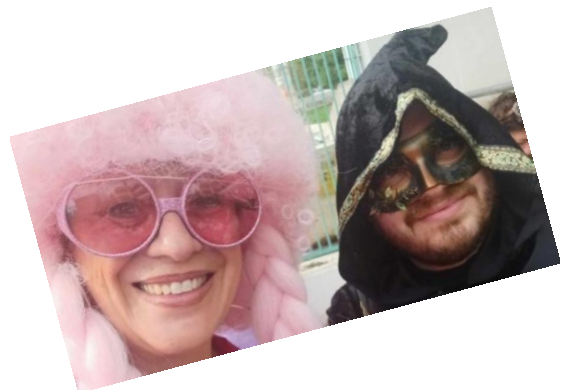




Όλα τα πιάτα ετοιμάστηκαν από τους μαθητές μας με τη βοήθεια των γονιών τους και συνοδεύονταν από πληροφορίες που αφορούσαν στην προέλευση του φαγητού/γλυκού που συνεισέφεραν και στα υλικά που χρησιμοποίησαν.



Μετά το φαγητό το γλέντι συνεχίστηκε στο προαύλιο!



ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!!!